



رهبر معظم انقلاب در ابتدای درس خارج فقه خودمطالعی را در ارتباط با مسائل اخیر بیان کرد و افزودند: همواره بر اتحاد نیروهای کشور اصرار دارم.

به دنبال انتشار برخی اخبار غیررسمی درباره جلسه خصوصی محمود احمدی نژاد و رهبر معظم انقلاب اسلامی و توصیه ایشان به رئیس جمهور سابق مبنی بر به مصلحت نبودن...

به دنبال انتشار برخی اخبار غیررسمی درباره جلسه خصوصی محمود احمدی نژاد و رهبر معظم انقلاب اسلامی و توصیه ایشان به رئیس جمهور سابق مبنی بر به مصلحت نبودن کاندیداتوری وی در انتخابات آتی، متأسفانه فضای مسموم و مضر در این باره در برخی محافل سیاسی و رسانه‌ای کشور شکل گرفت و بعضاً اخبار غیردقیق و مغرضانه‌ای منتشر شد که نتیجه آن موج سواری دشمنان و تلاش آنان برای ایجاد شکاف و اختلاف در نیروهای انقلابی کشور بود.

صبح دیروز حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای در ابتدای جلسه درس خارج فقه گریزی به این قضیه زده و توضیحات جامعی را درباره آن بیان فرمودند که بدون تردید باطل‌السر تلاش دشمن برای سود بردن از فضای مغشوش و اختلاف‌انگیز پیشین است. پایگاه اطلاع‌رسانی رهبر انقلاب، صوت و متن کامل آن را منتشر کرده است. متن کامل بیانات ایشان به شرح زیر است:

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة و السلام علی سیدنا محمد و آله الطاهرین سیما بقیة الله فی الارضین.

دنباله حدیث قبل از جناب ابی‌حمزه ثمالی از حضرت سجاد (سلام‌الله‌علیه) که فقراتی از این حدیث را در روزهای قبل خواندیم. «إِنْ رُكِيَ خَافَ مَا يَقُولُونَ»

حالا قبل از آنی که این فقره را عرض بکنم، این تذکر را، توجه را بدهم که از مطلبی که ما دیروز در ذیل این فقره قبلی گفتیم مثل اینکه سوء برداشت شده، بعضی‌ها سوء تلقی کردند. خب حالا سوء برداشت فی‌نفسه چیز مشکلی نیست. لکن وقتی که این منتهی بشود به بگومگو و بخصوص در این فضای مجازی و این یک چیزی بگوید، آن یک چیزی بگوید، مایه کدورت و دل‌چرکینی برادران مؤمن از یکدیگر بشود آن وقت این چیز بدی است. بنده حقیر که این همه اصرار دارم بر وحدت قلوب و حرکت در مسیر واحد و اتحاد نیروهای کشور، بخصوص نیروهای مؤمن و انقلابی، خدای نکرده یک چیزی آدم بگوید که مایه اختلاف بین نیروها بشود، این را به خدا پناه می‌بریم. نباید این چیزها را مایه اختلاف قرار داد.

خب بله، یک نفری، یک آقایی آمده پیش من، من هم به ملاحظه صلاح حال خود آن شخص و صلاح حال کشور به ایشان گفتم که شما در فلان قضیه شرکت نکنید. نگفتم هم شرکت نکنید، گفتیم صلاح نمی‌دانیم ما که شما شرکت کنید. این را گفتیم. خب یک چیز عادی است. انسان بایستی آن چیزی را که می‌بیند و می‌فهمد و فکر می‌کند که به نفع برادر مؤمن‌اش است باید به او بگوید دیگر. ما هم اوضاع کشور را خب، غالباً بیشتر از اغلب افراد آشنا هستیم. آدم‌ها هم، بخصوص آدم‌هایی که صدها جلسه با ما نشستند و برخاستند، بیشتر و بهتر از دیگران می‌شناسیم. با ملاحظه حال مخاطب و اوضاع کشور به یک آقایی انسان توصیه می‌کند که آقا شما اگر در این مقوله وارد شدید، این دو قطبی در کشور ایجاد می‌شود. دو قطبی در کشور مضر است به حال کشور. من صلاح نمی‌دانم شما وارد بشوید. بله، این چیز خیلی مهمی که نیست. این یک چیز خیلی طبیعی است، خیلی ساده است. بله، ما این توصیه را به یکی از آقایان، به یکی از برادران کردیم. خب حالا این مایه اختلاف بشود بین برادران مؤمن، یکی بگوید فلانی گفته، یکی بگوید نگفته، یکی بگوید چرا پشت بلندگو نگفته؟ خب حالا این هم پشت بلندگو (خنده معظم‌له و حضار)

دشمنان هم که گوش خوابانند استفاده کنند. ببینید، حواستان جمع باشد. خب به رادیوی «فردا» یا رادیوی «بی‌بی‌سی» چه ارتباطی دارد این قضیه؟ می‌پردازند، بحث می‌کنند، تحلیل می‌کنند، علت چیست، چرا گفتند، این چیست معنایش؟ این معنایش این است که دشمن می‌خواهد استفاده کند. ما چه کار باید بکنیم؟ ما باید نقطه مقابل دشمن حرکت بکنیم. یعنی مطلب خیلی عادی است، همین‌طور که بنده عرض کردم. خب شما برادر مؤمن من هستی. یک چیزی را به مصلحت شما می‌دانم، می‌گویم به شما. این اشکالی که ندارد ظاهراً. چیز خوبی است. لازم هم هست شرعاً. لازم هم هست خیرخواهی. «التَّصِيحَةُ لِلْمُؤْمِنِينَ» یا «لِلْإِخْوَةِ الْمُؤْمِنِينَ» یا «لِأَثَمَةِ الْمُؤْمِنِينَ» در همه صور. این یک چیزی خوبی است دیگر. انسان باید نصیحت کند. نصیحت یعنی خیرخواهی. من به جنابعالی که مثلاً آقای آشیخ عبدالعالی اسمتان است من باب مثال علاقه‌مندم. می‌دانم شما اگر وارد این مقوله شدی به ضررت است. به ضرر کشور هم هست. به شما می‌گویم وارد نشو. نمی‌گویم هم وارد

نشو. امر و نهی نیست. حالا بعضی گفتند آقا دستور دادند، امر کردند، نه، گفتیم صلاح نمی‌دانیم. من صلاح نمی‌دانم. این چیز خوبی است. این چیز بدی نیست.

اینی هم که حالا بگویند که فلانی [رهبری] تحت تأثیر زید و عمرو و بکر و ... است؛ نه، این حرف‌ها چیست؟ بنده از زید و عمرو و بکر و اینها هم بیشتر اطلاع دارم، هم انگیزه بیشتر دارم. آنچه که واقعاً مصلحت باشد، آنچه که مصلحت بدانم بینی و بین‌الله، ما باید به خدا جواب بدهیم. یکی از دعاهایی که دائماً باید امثال بنده و شما بکنیم این است، «وَأَسْتَعِينِي لِمَا تَسَأَلُنِي عَدَاً عَنْهُ» فردا از ما سؤال می‌کنند. چرا فلان چیز را گفتید، چرا نگفتید. از نگفتید هم سؤال می‌کنند. فقط از گفتید نیست. چرا فلان کار را کردید، چرا نکردید. از نکردید هم سؤال می‌کنند. بنابراین نه، ما این فقره‌ای که دیروز معنا کردیم ناظر به این قضیه اصلاً نبود. داشتیم حدیث را معنا می‌کردیم مثل اینکه امروز هم حدیث را معنا می‌کنیم. آن قضیه هم همینطور است که عرض کردیم. بین برادران مؤمن اختلاف سر این چیزها هیچ مصلحت نیست. شما یک چیزی بگویید، آن یک چیزی بگوید، آن یک چیزی بگوید. یک نفر سومی هم منتظر باشد، به مجردی که شما با هم دعوا کردید، او بیاید از میانه سود خودش را ببرد؛ بردارد. اینها را باید مراقب بود. امروز کشور به اتحاد نیروها احتیاج دارد. بخصوص نیروهای مؤمن. نیروهای پای کار. سعی کنند از این چیزها اختلاف بوجود نیاورند.